

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 lipca 1929 r.

w sprawie wydania regulaminu Sądu Najwyższego.

Na podstawie art. 78 § 2 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Regulamin ogólny Sądu Najwyższego, uchwalony przez Zgromadzenie Ogólne tego Sądu, wydaję w brzmieniu dołączonem.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Załącznik do rozp. Min. Sprawiedl.
z dnia 15 lipca 1929 r. (poz. 427).

REGULAMIN OGÓLNY SĄDU NAJWYŻSZEGO.

Dział I.

ADMINISTRACJA SĄDOWA.

Rozdział I.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

§ 1.

Pierwszy Prezes kieruje Sądem Najwyższym, wykonywa ogólny nadzór nad nim, oraz reprezentuje go nazewnątrz.

§ 2.

Pierwszy Prezes wyznacza terminy i porządek dzienny zgromadzeń ogólnych, wyznacza sędziów-sprawozdawców i współsprawozdawców w sprawach rozpoznawanych przez zgromadzenie ogólne.

§ 3.

Pierwszy Prezes nie kieruje izbą, bierze jednak udział jako przewodniczący w posiedzeniach izb, w zakresie i terminach według swego uznania, uprzedzając o tem zawczasu właściwego prezesa.

§ 4.

Pierwszy Prezes może czasowo objąć kierownictwo izby, lub wyznaczyć kierownika z pośród sędziów, jeżeli przerwa w urzędowaniu prezesa ma trwać lub trwa dłużej niż sześć tygodni.

§ 5.

Pierwszy Prezes udziela urlopów pracownikom sekretarjatów i niższym funkcjonarjuszom. Może upoważnić prezesów do udzielania tych urlopów w danej izbie na czas do 1 tygodnia.

§ 6.

Pierwszy Prezes, jako przewodniczący Najwyższego Sądu Dyscyplinarnego, pełni w tym zakresie czynności, należące, w myśl niniejszego regulaminu, do prezesa.

§ 7.

Pierwszemu Prezesowi podlegają bezpośrednio:
a) Biuro Orzecznictwa, b) Sekretariat Prezydjalny,

c) Biuro Rachuby, d) Biuro Podawczo - Wykonawcze, e) Biblioteka i f) Archiwum.

§ 8.

Pierwszy Prezes, po porozumieniu z właściwym Prezesem Sądu Apelacyjnego, powołuje asesorów sądowych do czynności pomocniczych.

Rozdział II.

Prezes Sądu Najwyższego.

§ 9.

Prezes kieruje izbą Sądu Najwyższego, powierzoną mu przez Pierwszego Prezesa.

§ 10.

Prezes wyznacza terminy posiedzeń izby, skład sędziów i porządek dzienny każdego posiedzenia; przewodniczy na posiedzeniach całej izby, oraz bierze udział, jako przewodniczący, w innych posiedzeniach izby.

§ 11.

Co do każdego pisma wpływającego do sądu, a nie mającego charakteru nowej sprawy, prezes wydaje zarządzenie piśmienne po niezwłocznym przedstawieniu mu pisma tego przez kierownika sekretariatu.

§ 12.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, prezes może powierzyć kierownikowi sekretariatu wydawanie nie budzących wątpliwości zarządzeń, dotyczących zawiadamiania stron o terminie posiedzenia lub o wyniku sprawy, wydawania stronom odpisów, lub zaświadczeń z akt sprawy, tudzież załączania do akt pism, nie wymagających innego pilnego załatwienia.

§ 13.

Prezes sprawuje bezpośredni nadzór nad wyznaczonymi do izby członkami Biura Orzecznictwa, asesorami sądowymi, oraz pracownikami sekretariatu izby.

§ 14.

Celem omówienia bieżących kwestyj z zakresu czynności izby prezes może zwoływać zebrania sędziów danej izby. Udział wezwanych sędziów jest obowiązkowy. Na zaproszenie prezesa w zebraniu mogą brać udział prokuratorzy danej izby. O terminie zebrań tych oraz treści narad winien być zawiadomiony Pierwszy Prezes.

Rozdział III.

Kolegium Administracyjne.

§ 15.

Równocześnie z wyborem zastępców dwóch członków Kolegium Administracyjnego zgromadzenie ogólne oznacza kolejność powoływania ich do zastępstwa.

§ 16.

Powołanie przez Pierwszego Prezesa dwóch członków Kolegium Administracyjnego i dwóch zastępców oraz oznaczenie kolejności zastępstw następuje w listopadzie każdego roku na rok następny po dokonaniu wyboru członków Kolegium i zastępców przez zgromadzenie ogólne.

§ 17.

Uchwały Kolegium Administracyjnego zapadają w składzie pięciu członków bezwzględną większością głosów.

Rozdział IV.

Wybory kandydatów na sędziów.

§ 18.

W listopadzie każdego roku Pierwszy Prezes obwieszcza w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości w oddzielnym dodatku „Ruch służbowy”, że w terminie miesięcznym od rozesłania tego dodatku mogą się zgłaszać kandydaci na wolne w następnym roku kalendarzowym stanowiska sędziów Sądu Najwyższego.

§ 19.

Podania składa się Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego. §§ 5 — 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o trybie postępowania przy obsadzaniu wolnych stanowisk sędziowskich w sądach apelacyjnych, okręgowych i grodzkich (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 20.

Podania wszystkich kandydatów na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego Pierwszy Prezes wnosi na posiedzenie Kolegium Administracyjnego, poczem wraz z opinią Kolegium przekazuje je zgromadzeniu ogólnemu.

§ 21.

Przy wyborach, w razie rozstrzelenia się głosów, następuje wybór ściślejszy pomiędzy kandydatami, którzy otrzymali największą liczbę głosów. W razie równości głosów odbywa się powtórne głosowanie, a jeżeli i przy niem okaże się równość głosów, rozstrzyga przewodniczący zgromadzenia ogólnego.

§ 22.

Jeżeli przy wyborze z listy rocznej trzech kandydatów na stanowiska sędziów zarządzono głosowanie kartkami, to głosowanie odbywa się osobno na pierwsze miejsce, osobno na drugie i trzecie.

§ 23.

Jeżeli liczba kandydatów, którzy się zgłosili wskutek obwieszczeń lub zostali przedstawieni przez członków zgromadzenia ogólnego, nie jest większa niż 25, zgromadzenie ogólne wciąga na listę roczną wszystkich kandydatów, posiadających warunki wy-

magane przez ustawę. Jeżeli liczba kandydatów, posiadających warunki wymagane przez ustawę, jest większa niż dwadzieścia pięć, zgromadzenie ogólne wciąga na listę roczną dwudziestu pięciu najodpowiedniejszych kandydatów.

§ 24.

Przy nazwisku każdego kandydata zaznacza się na liście w osobnej rubryce, do której izby kandydat nadawałby się najbardziej ze względu na swoją wiedzę specjalną.

§ 25.

Jako załączniki do listy rocznej Pierwszy Prezes przesyła Ministrowi opinię zgromadzenia ogólnego o każdym kandydacie, jego życiorys oraz odnośne dokumenty. Odpisy załączników pozostają w aktach Sekretariatu Prezydjalnego. Opinia o kandydacie jest poufna i nie może być pod żadnym pozorem podana do wiadomości kandydata.

Rozdział V.

Okres urlopów wypoczynkowych i zwolnienia od zajęć.

§ 26.

Okres urlopów wypoczynkowych przypada w zasadzie na czas od 15 czerwca do 15 września włącznie.

Pierwszy Prezes zwalnia sędziów od zajęć po zasięgnięciu opinii prezesa izby (art. 114 § 3 u. s. p.).

Kontrolę urlopów i zwolnień od zajęć prowadzi Sekretariat Prezydjalny.

Dział II.

POSIEDZENIA SĄDOWE.

Rozdział I.

Czynności poprzedzające posiedzenia sądowe.

§ 27.

Po wpłynięciu sprawy sekretariat zaciąga ją do repertorium i przedstawia prezesowi celem wyznaczenia sędziego - sprawozdawcy i terminu posiedzenia, na którym sprawa ma być rozpoznawana.

Jeżeli ustawa lub stan sprawy tego wymaga, prezes, przed wyznaczeniem posiedzenia do rozpoznania sprawy, wyznacza termin posiedzenia niejawnego.

§ 28.

Sprawy pokrewne w miarę możliwości winny być powierzane jednemu i tym samym sędziom - sprawozdawcom.

§ 29.

W razie odroczenia sprawy lub ponownego jej wpłynięcia po uchyleniu orzeczenia i następnym rozpoznaniu sprawy przez sąd niższej instancji należy, w miarę możliwości, powierzyć sprawę temu samemu sprawozdawcy.

§ 30.

Akta spraw, wyznaczonych do ostatecznego rozpoznania, przesyła się na 31 dni przed terminem posiedzenia celem przygotowania wniosków do właściwego prokuratora, który w ciągu 14 dni od ich otrzymania zwraca je sekretarjatu.

§ 31.

Po zwrocie akt przez prokuratora, przesyła się je wraz z wnioskiem niezwłocznie do sędziego - sprawozdawcy, który w ciągu 14 dni, a w każdym razie nie później niż na 3 dni przed terminem posiedzenia, zwraca akta do sekretariatu.

§ 32.

Terminy 14-dniowe, wymienione w art. 30 i 31, mogą ulec skróceniu lub przedłużeniu na mocy zarządzenia prezesa, wydanego, w razie potrzeby, po porozumieniu z prokuratorem.

§ 33.

Prezes może wyznaczyć współsprawozdawcę oraz zarządzić kolejno przesłanie akt na czas określony do wszystkich członków składu sądu.

§ 34.

Ostatnie trzy dni przed terminem rozprawy, akta sprawy powinny się znajdować w sekretariacie i być dostępne dla stron.

§ 35.

Wniosków prokuratora nie załącza się do akt sprawy i stronom się nie okazuje.

Rozdział II.

Przepisy ogólne o posiedzeniach.

§ 36.

Sędziowie biorą udział w posiedzeniach w kolei, ułożonej przez prezesa danej izby i podanej do wiadomości sędziom nie później niż na miesiąc przed posiedzeniem. Termin powyższy nie ma zastosowania w przypadkach pilnej potrzeby, wywołanej nagłością sprawy lub niemożnością przybycia wyznaczonego sędziego.

§ 37.

Prezes może wezwać do udziału w posiedzeniu sędziego z innej izby po porozumieniu się z właściwym prezesem.

§ 38.

O niemożności przybycia na posiedzenie sędzia powinien możliwie zawnocześnie zawiadomić prezesa.

§ 39.

Protokulant prowadzi dziennik posiedzenia, w którym powinny być zapisane:

- 1) rok, miesiąc, dzień i godzina rozpoczęcia oraz ukończenia posiedzenia,

- 2) lista obecności, obejmująca nazwiska składu sądzącego, prokuratora i protokulanta,
- 3) wykaz spraw rozpoznawanych ze wskazaniem sędziego - sprawozdawcy,
- 4) wymienienie stron obecnych na rozprawie,
- 5) zaznaczenie istoty wniosków stron i prokuratora oraz zapadłego rozstrzygnięcia.

§ 40.

Jeżeli ustawa lub przebieg sprawy tego wymaga, protokulant z polecenia przewodniczącego sporządza poza dziennikiem oddzielny protokół.

§ 41.

Dziennik i protokół podpisują przewodniczący i protokulant.

§ 42.

Uzasadnienie orzeczenia sporządza sędzia - sprawozdawca w ciągu miesiąca od daty ogłoszenia sentencji. Termin ten może być przedłużony za zgodą Pierwszego Prezesa w poszczególnym wypadku najwyżej o dalsze dni trzydzieści.

Jeżeli sędzia - sprawozdawca nie uzna za możliwe podjąć się uzasadnienia orzeczenia, zapadłego przeciw jego wnioskowi, to sporządza je sędzia, wyznaczony przez skład sądzący z pośród tych, którzy głosowali za przyjęciem rozstrzygnięciem.

§ 43.

O ile ustawa nie stanowi inaczej, każdy sędzia ma prawo dołączyć do akt sporządzone na piśmie uzasadnienie swego poglądu, odmiennego od przyjętego rozstrzygnięcia.

§ 44.

Na żądanie urzędu prokuratorskiego Sądu Najwyższego przesyła mu się odpis orzeczenia z uzasadnieniem.

R o z d z i a ł III.

Posiedzenia niejawne.

§ 45.

Na posiedzenie niejawne nie mają dostępu inne osoby poza składem sądzącym, prokuratorem i protokulantem. Przepis ten nie uchybia analogicznym uprawnieniom, przewidzianym w § 2 art. 72 u. s. p.

§ 46.

Na posiedzeniu niejawnym sąd, po wysłuchaniu sprawozdania sędziego - sprawozdawcy oraz wniosków prokuratora, przystępuje do narady. Przy naradzie i głosowaniu prokurator nie jest obecny.

§ 47.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, prokurator może zawiadomić sąd, że nie będzie obecny na posiedzeniu niejawnym, jeżeli złożył wnioski na piśmie z uzasadnieniem. Sąd może jednak zażądać ustnego wniosku prokuratora.

§ 48.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, zapadłe na posiedzeniu orzeczenia protokulant wpisuje do dziennika. W sprawie zawiłej do dziennika wpisuje się tylko sentencję orzeczenia, poczem mają zastosowanie §§ 42 i 43.

R o z d z i a ł IV.

Rozprawy.

§ 49.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, rozprawa odbywa się jawnie.

§ 50.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, o wyznaczonym przez Prezesa izby terminie rozprawy sekretarjaci zawiadamia strony lub ich pełnomocników jedynie w razie gdy tego zażądają, wniosą przewidzianą w ustawie opłatę i wskażą miejsce zamieszkania w Warszawie.

§ 51.

Rozprawy rozpoczynają się o godzinie 10 i trwają w zasadzie nie dłużej niż do godz. 16.

§ 52.

Wokanda spraw, wyznaczonych do rozprawy, winna być wywieszona przed wejściem do sali najpóźniej na trzy dni przed rozprawą, drugi egzemplarz wokandy winien posiadać woźny audjencjonalny. Po jednym egzemplarzu wokandy doręcza się mającym brać udział w rozprawie sędziom i prokuratorowi.

§ 53.

Rozprawy odbywają się w salach, przeznaczonych dla każdej izby stosownie do rozkładu, ustalonego przez Pierwszego Prezesa. Na ścianie za stołem sędziowskim winno być umieszczone godło państwowe, a na stole sędziowskim krzyż.

§ 54.

Na rozprawie przewodniczy prezes lub jeden z sędziów.

§ 55.

Przewodniczący zajmuje pierwsze miejsce; sędziowie zajmują miejsca podług starszeństwa. Prokurator i protokulant zajmują miejsca przy stole sędziowskim: pierwszy na prawo, drugi na lewo od sędziów.

§ 56.

Sędziowie i prokurator mają na głowach birety przy odbieraniu przysięgi i przy ogłaszaniu sentencji wyroku. Ponadto sędziowie wchodzą na salę rozpraw i wychodzą z sali w biretach.

§ 57.

Wykonywanie zarządzeń przewodniczącego co do zachowania porządku na sali oraz przestrzegania

porządku w czasie przerw w rozprawach należy do obowiązków woźnego audjencjonalnego.

§ 58.

Wszystkie osoby, znajdujące się na sali sądowej, wstają przy wejściu sądu na salę. Wstaje również każdy, do kogo sąd się zwraca lub kto do sądu przemawia.

§ 59.

Woźny audjencjonalny wywołuje sprawy w kolejności, wskazanej przez przewodniczącego i oznajmia, czy zgłosiły się osoby, uprawnione do udziału w rozprawie.

§ 60.

Po wywołaniu sprawy i po sprawozdaniu sędziego, przewodniczący udziela głosu osobom, uprawnionym do udziału w rozprawie. O ile ustawa inaczej nie stanowi, każda ze stron przemawia tylko raz; jedynie w sprawach zawitych przewodniczący może zezwolić na dalsze wywody.

§ 61.

Po głosach stron prokurator składa wnioski, poczem sąd udaje się na naradę. Po przemówieniu prokuratora przewodniczący może udzielać głosu stronom o tyle tylko, o ile ustawa wyraźnie go do tego upoważnia.

§ 62.

W sprawach, zawierających znaczną liczbę zarzutów, można rozdzielić rozprawę i otwierać ją kolejno nad poszczególnymi zarzutami, lub grupami zarzutów, oraz odbywać nad nimi narady.

§ 63.

Jeżeli przy naradzie sąd dojdzie do wniosku o konieczności uzyskania od stron dodatkowych wyjaśnień, może wznowić rozprawę i ponownie wysłuchać głosów stron i wniosków prokuratora.

§ 64.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, sentencję orzeczenia sporządza na piśmie przewodniczący lub jeden z sędziów, poczem podpisuje ją cały skład sądzący.

§ 65.

W czasie ogłoszenia sentencji sąd i wszyscy obecni stoja.

§ 66.

Jeżeli skład sądzący przekazuje zagadnienie prawne, wynikające w rozpoznanej sprawie, do rozstrzygnięcia składowi powiększonemu, to ogłasza o tem publicznie.

§ 67.

Po rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego przez skład powiększony, skład zwykły wznowia rozprawę. Wznowienie rozprawy może nastąpić tego samego dnia.

Rozdział V.

Przepisy szczególne, dotyczące posiedzeń Izby, składu powiększonego, Izby Połączonych i Zgromadzenia Ogólnego.

§ 68.

Posiedzenia w składzie siedmiu sędziów, posiedzenia izby, połączonych izb cywilnych i zgromadzenia ogólnego odbywają się jawnie tylko w sprawach, w których rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego przekazano na rozprawie. W innych sprawach posiedzenia te są niejawne.

§ 69.

W posiedzeniu w składzie siedmiu sędziów biorą udział w miarę możliwości wszyscy sędziowie, należący do tego składu sądzącego, który przekazał zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia.

§ 70.

O terminie posiedzenia wszyscy sędziowie i prokurator, mający brać w niem udział, winni być zawiadomieni nie później, niż na dwa tygodnie przed posiedzeniem, z jednoczesnym wręczeniem im odpisów wniosków sędziego - sprawozdawcy i prokuratora. Termin powyższy może być skrócony tylko w wypadkach wyjątkowych.

§ 71.

Na posiedzeniach izb połączonych przewodniczy prezes tej izby, która zagadnienie prawne przekazała do rozstrzygnięcia; w wypadkach przewidzianych w § 3 art. 275 u. s. p., gdy zagadnienie dotyczy ustawodawstwa ogólnego, przewodniczy prezes starszy służbowo, gdy zaś zagadnienie dotyczy ustawodawstwa dzielnicowego, prezes właściwej izby. Wyznaczenie sprawozdawców i współsprawozdawców oraz terminu posiedzenia następuje na mocy porozumienia prezesów obu izb.

§ 72.

Do ważności uchwał posiedzeń izb połączonych niezbędna jest obecność przynajmniej połowy członków każdej z tych izb.

§ 73.

Posiedzenia Zgromadzenia ogólnego wyznacza się w zasadzie na pierwszą lub trzecią sobotę miesiąca.

§ 74.

O ile zgromadzenie ogólne w danej sprawie nie postanowi jednogłośnie inaczej, głosowanie, dotyczące wyborów oraz wszelkich spraw osobistych członków zgromadzenia ogólnego, odbywa się kartkami. Zgromadzenie ogólne może uchwalić głosowanie kartkami również w każdej innej sprawie, nie należącej do zakresu orzecznictwa.

§ 75.

Sędzia nie ma prawa wstrzymać się od głosowania.

§ 76.

Jeżeli przy obliczaniu kartek znajdzie się taka liczba kartek nieważnych, która mogłaby wpłynąć na wynik głosowania, to odbywa się głosowanie ponowne.

§ 77.

Orzeczenie składu powiększonego, rozstrzygające zasadę prawną, dołącza się wraz z uzasadnieniem do akt sprawy jako osobną całość i na żądanie strony wydaje się jej w odpisie.

§ 78.

Tezę, ustaloną przez skład powiększony, wciąga się w całości do uzasadnienia orzeczenia składu zwykłego w danej sprawie.

§ 79.

W sprawach, nie wchodzących w zakres orzecznictwa, a rozpoznawanych na posiedzeniach zgromadzenia ogólnego, tudzież w wypadkach, przewidzianych w art. 41 § 1 u. s. p., prokurator bierze udział w naradzie sędziów.

Dział III.

INNE SPRAWY, PRÓCZ CYWILNYCH I KARNYCH, POWIERZONE SĄDOWI NAJWYŻSZEMU.

§ 80.

W sprawach dyscyplinarnych Sądu Dyscyplinarnego Wyższego oraz w sprawach dyscyplinarnych adwokatów i notariuszów czynności prezesa pełni najstarszy służbowo prezes Sądu Najwyższego, a czynności kancelaryjne załatwia Sekretariat Prezydjalny.

§ 81.

Sprawy wyborcze należą do izby cywilnej. Na okres trwania tych spraw zgromadzenie ogólne wyznacza do pomocy odpowiednią ilość sędziów z innych izb.

Dział IV.

BIURO ORZECZNICTWA.

§ 82.

Biuro Orzecznictwa składa się z sędziów i prokuratorów niższych instancji bądź innych osób posiadających kwalifikacje na stanowiska sędziowskie. Sędziów i prokuratorów deleguje do biura Minister Sprawiedliwości na wniosek Pierwszego Prezesa.

§ 83.

Pierwszy Prezes wyznacza z pośród członków Biura Orzecznictwa kierownika i jego zastępcę.

§ 84.

Biuro Orzecznictwa posiada dla swoich czynności kancelaryjnych osobny sekretariat.

§ 85.

Urlopów i zwolnień od zajęć członkom Biura Orzecznictwa udziela Pierwszy Prezes.

§ 86.

Zadaniem Biura Orzecznictwa jest zbieranie materiału prawnego do orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz wydawnictwo urzędowego zbioru orzeczeń; ponadto członkowie Biura Orzecznictwa pełnią czynności, wymienione w § 94 niniejszego regulaminu.

§ 87.

Do Biura Orzecznictwa sekretariatu przesyłają odpisy wszystkich orzeczeń Sądu Najwyższego. Członkowie biura opracowują otrzymany materiał i prowadzą kartkowy zbiór wykładni prawnej, do której wchodzi tezy, wymienione w § 88 oraz inne tezy, ustalone przez członków biura na podstawie orzeczeń i aprobowane przez prezesów właściwych izb, jak również zasady prawne, wpisane do księgi zasad prawnych, ułożone według odnośnych ustaw i rozporządzeń oraz artykułów i paragrafów, a także według alfabetycznego skorowidza rzeczowego; ponadto członkowie biura prowadzą zapiski co do ważniejszych prac naukowych z dziedziny prawa.

§ 88.

Każdy skład sądzący po rozstrzygnięciu zasadniczego zagadnienia prawnego ustala wykładnię prawną w postaci sformułowanej tezy, która wchodzi w osnowę uzasadnienia orzeczenia; sędzia - sprawozdawca określa odnośny ustęp uzasadnienia.

§ 89.

Ustaloną w myśl § 88 tezę, odbija się na oddzielnej kartce, którą sekretariat biura doręcza każdemu z sędziów danej izby oraz urzędowi prokuratorowskiemu; jeżeli wykładnia dotyczy także innej izby, odbitki doręcza się prezesom i wszystkim sędziom właściwych izb.

§ 90.

W razie spostrzeżenia rozbieżności w orzecznictwie, kierownik biura zawiadamia o tem prezesa odnośnej izby.

§ 91.

Na żądanie prezesów, sędziów i prokuratorów Sądu Najwyższego, Biuro Orzecznictwa udziela im potrzebnych wyjaśnień na zasadzie materiału, znajdujacego się w biurze oraz zbiera w razie potrzeby materiał dodatkowy.

§ 92.

Materiał, zebrany przez Biuro Orzecznictwa, służy za podstawę do wydawnictwa urzędowego Zbioru Orzeczeń. Materiał, opracowany do druku, kierownik biura przedstawia prezesowi odnośnej izby do aprobaty. Orzeczenia, aprobowane do druku, prezes izby przedstawia Pierwszemu Prezesowi, z którego polecenia następuje ogłoszenie w urzędowym Zbiorze Orzeczeń Sądu Najwyższego.

§ 93.

Przy ogłoszeniu drukiem dłuższych orzeczeń można w nich opuszczać te części, które są dla wykładni prawa nieistotne. Nazwisk stron się nie ogłasza.

§ 94.

Pierwszy Prezes w porozumieniu z prezesami izb może polecić członkom Biura Orzecznictwa inne czynności pomocnicze, a w szczególności: protokołowanie na posiedzeniach Sądu Najwyższego, przygotowanie do spraw materiału naukowego i prawnego, opracowanie w poszczególnych sprawach projektów wniosków sędziowskich i prokuratorских oraz projektów orzeczeń, wreszcie sprawdzenie toku czynności kancelaryjnych sekretarjatów, a w wypadkach, wskazanych w ustawie, sprawowanie obron z urzędu.

Dział V.

ORGANA POMOCNICZE.

Rozdział I.

Sekretariat Prezydjalny.

§ 95.

Sekretariat Prezydjalny opracowuje według wskazówek Pierwszego Prezesa sprawy osobowe, administracyjne i gospodarcze Sądu Najwyższego oraz załatwia czynności kancelaryjne z tem związane.

§ 96.

Sekretariat Prezydjalny jest zarazem sekretarjatem Najwyższego i Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

§ 97.

Sekretariat Prezydjalny prowadzi statystykę na podstawie materiału, dostarczonego przez sekretarjaty izb.

Sekretariat Prezydjalny prowadzi kontrolę urlopów i zwolnień od zajęć.

§ 98.

Naczelnikiem Sekretarjatu Prezydjalnego jest w zasadzie członek Biura Orzecznictwa, wyznaczony na to stanowisko przez Pierwszego Prezesa.

§ 99.

Naczelnik Sekretarjatu Prezydjalnego sprawuje bezpośredni nadzór nad rachubą, biurem podawczo-wykonawczem, biblioteką i archiwum; nadto bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego z urzędników Sekretarjatu Prezydjalnego sprawuje nadzór nad niższymi funkcjonariuszami Sądu Najwyższego.

Rozdział II.

Sekretarjaty.

§ 100.

Przy każdej izbie czynny jest osobny sekretariat, który załatwia wszelkie czynności kancelaryjne.

§ 101.

O ile ustawa inaczej nie stanowi, do akt, które po rozstrzygnięciu sprawy zwraca się sądowi niższej instancji, sekretariat dołącza wszystkie dokumenty, wniesione przez strony do Sądu Najwyższego oraz uwierzytelnione odpisy orzeczeń, przeznaczone dla sądów niższych instancji.

§ 102.

Pisownia winna być jednolita i opierać się na zasadach ustalonych przez Akademię Umiejętności w Krakowie.

Rozdział III.

Biblioteka.

§ 103.

Biblioteką zarządza urzędnik Sekretarjatu Prezydjalnego, wyznaczony przez Pierwszego Prezesa.

§ 104.

O nabyciu książek i zaprenumerowaniu pism do biblioteki decyduje Kolegium Administracyjne.

§ 105.

W bibliotece należy prowadzić: katalog ogólny książek i wydawnictw, skorowidz kartkowy i alfabetyczny według nazwisk autorów i według przedmiotów, kontrolę wypożyczanych książek, zeszyt zarządzeń ogólnych, oraz spis książek i wydawnictw, których nabycie, według wskazówek osób korzystających z biblioteki, jest pożądane.

§ 106.

Z biblioteki mają prawo korzystać wszyscy sędziowie, prokuratorzy, asesorowie sądowi i urzędnicy Sądu Najwyższego. Innym osobom mogą być udzielane i wypożyczane książki oraz wydawnictwa z zezwolenia Naczelnika Sekretarjatu Prezydjalnego.

Dział VI.

INSTRUKCJE.

§ 107.

Pierwszy Prezes dla całego Sądu oraz prezesi dla swoich izb za zgodą Pierwszego Prezesa mogą wydawać instrukcje w granicach przepisów § 7 oraz działów IV i V niniejszego regulaminu.

§ 108.

Instrukcja wchodzi w życie, po wyrażeniu na nią zgody przez Ministra Sprawiedliwości, w terminie przez Ministra wskazanym.

Dział VII.

ZMIANA NINIEJSZEGO REGULAMINU.

§ 109.

Zmiana lub uzupełnienie niniejszego regulaminu może nastąpić w trybie art. 78 § 2 u. s. p. Uchwała zgromadzenia ogólnego Sądu Najwyższego zapada na wniosek Ministra Sprawiedliwości, albo Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, albo dziesięciu sędziów tegoż Sądu.

Dział VIII.

PRZEPISY PRZECHODNIE I KONCOWE.

§ 110.

Przepisy §§ 18, 19, 20, 21, 22, 24 i 25 niniejszego regulaminu oraz §§ 1 i 3 do 9 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. o trybie postępowania przy obsadzaniu wolnych stanowisk sędziowskich w sądach apelacyjnych, okręgowych i grodzkich (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 935) mają odpowiednio zastosowanie do listy, przesyłanej Ministrowi Sprawiedliwości w myśl art. 283 § 2 zdanie trzecie u. s. p. W liście tej, obok nazwisk kandydatów, nie nadających się zdaniem zgromadzenia ogólnego na sędziów Sądu Najwyższego, umieszcza się w rubryce, wskazanej w § 25, wyrazy „nie nadaje się”.

§ 111.

W okresie, przewidzianym w art. 285 u. s. p., zgromadzenie ogólne Sądu Najwyższego, w wypadku, gdy liczba kandydatów, którzy się zgłosili wskutek obwieszczeń lub zostali przedstawieni przez członków zgromadzenia ogólnego, nie jest większa niż 25, może wciągnąć na listę roczną tych tylko kandydatów, którzy uznani zostali przez zgromadzenie ogólne za odpowiednich do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego.

§ 112.

Do czasu wprowadzenia jednej izby cywilnej zgromadzenie ogólne oznacza izbę, do której należą sprawy wyborcze w myśl § 81.

§ 113.

W sprawach rozpoznawanych na podstawie ustawy postępowania karnego z 1873 r. oraz w sprawach dyscyplinarnych adwokackich z okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i sądu okręgowego w Cieszynie można także co do czynności, poprzedzających posiedzenie sądowe, stosować dotychczasowy sposób postępowania.

§ 114.

W czasie do dnia 1 lipca 1934 r. w sprawach pochodzących z okręgów sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie i sądu okręgowego w Cieszynie,

a przedstawionych Sądowi Najwyższemu po dniu 31 grudnia 1928, zgromadzenie ogólne Sądu Najwyższego oznacza rodzaj spraw, których akta będą najpierw przesyłane do prokuratora celem przygotowania wniosku.

§ 115.

Sprawy, przed dniem 1 stycznia 1929 r. przekazane kompletowi całej izby lub zgromadzeniu ogólnemu, przekazuje się właściwej izbie celem rozpoznania w zwykłym składzie, stosownie do art. 39 i 40 u. s. p., o ile rozprawy przed kompletem całej izby lub zgromadzeniem ogólnym nie rozpoczęto przed 1 stycznia 1929 r. (art. 269 § 2 u. s. p.).

§ 116.

Do czasu wydania instrukcji w myśl § 107 należy odpowiednio stosować przepisy §§ 165 — 289 i §§ 295 — 342 regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 934).